

10/6/2022

A PLANT

18:00 / 6:00 p.m.

Diskusia:

Filippo Andreatta & Giulia Ferracci

A

19:00 / 7:00 p.m.

Performance

Prelomit' l'ad / Rompere il Ghiaccio

V

A

L

S

I

T

A

R

B

E

L

L

A

H

T

S

N

U

K

**Prelomit'
l'ad**

Kancelária pre
ľudské divadlo

**Rompere
il Ghiaccio**

Office for a Human
Theatre

Prelomiť ľad / Rompere il Ghiaccio - je predstavenie a dočasná výstava umeleckého a divadelného projektu, OHT - OFFICE FOR A HUMAN THEATRE, ktorý v roku 2008 založil taliansky režisér Filippo Andreatta, ktorý sa zamýšľa nad zložitým vzťahom medzi krajinou a politikou a medzi osobnými spomienkami a kolektívnymi udalosťami. *Prelomiť ľad / Rompere il Ghiaccio* je súčasťou programu *A Plant*, ktorý v Bratislave kurátorsky pripravila Lýdia Pribišová a ktorý sa zaoberá témou klimatických zmien. Inscenácia diela pre túto príležitosť čerpá inšpiráciu z listov, ktoré si písali Elsa a Enrico, starí rodičia umelca z otcovej strany. V rokoch, keď boli perzekvovaní fašistickou vládou (1936 - 1942), ich poslali do najvzdialenejších končín Talianska: Enrico bol vyhostený na juh, zatiaľ čo Elsa musela zostať v Alpách. Performance - dielo sa symbolicky odohráva na ľadovci Gräfferner, ktorý je deliacou čiarou medzi Talianskom a Rakúskom, vytýčenou v roku 1919. V roku 1994 však bola vyhlásená za metaforickú hranicu, pretože podlieha prirodzeným klimatickým zmenám. Táto meniac sa hranica, ktorú predstavuje ľadovec, sa stáva metaforou prázdnoty, ktorú prináša odlúčenie Elsy a Enrica, a zároveň evokuje tému zraniteľnosti geopolitických, sociálnych a osobných hraníc. Počas predstavenia Magdalena Mitterhofer spolu s Filippom Andreattom pohybujú rekvizitami - stolmi, drevenými tabuľami a vitrínami - akoby to boli ľadové plošiny, ktoré sa pomaly posúvajú do priestoru a stávajú sa platformami, na ktorých sú zobrazené mapy hôr, mapa hviezd a milostné listy, ktoré si Elsa a Enrico napísali. Sprevádzané zvukmi, ktoré vytvoril Davide Tomat, spieva Magdalena Mitterhofer melancholickú jódlovú pieseň bez textu, akú zvyčajne používajú pastieri v nemecky hovoriacich oblastiach na privolanie zvierat prostredníctvom ozveny v údoliach. Rekultivácia umeleckej formy používanej minoritnou skupinou je ďalším prvkom divadelného príbehu *Prelomiť ľad / Rompere il Ghiaccio*, v ktorom sa prelínajú kultúrne korene miesta s geologickým pôvodom hôr, čo v konečnom dôsledku ilustruje, ako história poškodila miestne komunity. Nóta za nótou, óda, ktorá vzniká, vykresľuje poetický a organický obraz politickej krajiny zloženej zo životov ľudí, z veľkých dejinných pasáží a z pamäti meniacej sa geografie.

kurátorský text: Giulia Ferracci

Rakúsko-uhorské cisárstvo sa rozpadlo v roku 1919. V rovnakom čase si Taliansko a Rakúsko zvolili ako svoju hranicu prírodný ľadovcový útvar. Deliaci čiarou uprostred Álp, ktorá je totožná s ľadovcom Gräfferner na vrchu Similaun vo výške 3 606 m. Po rokoch fašistického režimu a talianizácii južného Tirolska bola hranica znovu vyznačená v 70. rokoch 20. storočia. Niektorí kartografi si všimli, že línia na mapách už nezodpovedá skutočnosti. Postupné topenie ľadovca Gräfferner posunulo prírodnú vodnú hranicu. Hranica medzi Talianskom a Rakúskom sa doslova topí.

Môj starý otec sa volal Enrico Andreatta. Narodil sa za Rakúsko-Uhorska, niekoľko rokov žil v Innsbrucku a počas Mussoliniho diktatúry sa vrátil do Rovereta. Tam sa zoznámil s mojou babičkou Elsou a začal pracovať v typografickom štúdiu Mercurio, kde v roku 1927 spolupracoval s futuristom Fortunatom Deperom na jeho slávnej *The Bolted Book*. Zatiaľ čo Depero venoval Benitovi Mussolinimu výtlačok svojej knihy *The Bolted Book*, môjho starého otca obvinili z komunizmu a poslali do väzenia. Odvtedy si moja rodina uchovávala kópiu *The Bolted Book*, ale premenila ju na pomaly blednúci rodinný fotoalbum.

Bilaterálna zmluva medzi Talianskom a Rakúskom z roku 1994, uzákonená v roku 2005, pripúšťa existenciu „postupných prírodných zmien v hraničnej línii“. Prvýkrát je hranica uznaná ako pomaly sa pohybujúca entita. Jej postupný ústup je v rozpore so symbolickou pevnosťou hraníc, rovnako ako pomalá, ale vytrvalá korešpondencia medzi starou mamou Elsou a starým otcom Enricom presahuje izoláciu, na ktorú bol môj starý otec odsúdený. Pomalé a kostrbaté slová, z ktorých sa zračí intenzita podmanená fašistickými zákonmi; sladké slová presahujúce potreby, ktorými babička Elsa láme ľady vo svojom prvom liste:

„Najdrahší Enrico, myslím, že máš vo vrecku 70 lír na nájomné.“

Slová starého otca Enrica a starej mamy Elsy sú ozvenou slov Alexandra Langerera, ktoré popierajú existenciu hegemonickéj „histórie“, nemennej, jedinečnej a spoločnej pre všetkých. Presne

tak, ako sa hranica viaže k ľadovcu a sleduje svoj pomalý ústup, tak sa história viaže k telám, emóciám a myšlienkam každého jedného človeka. *Rompere il Ghiaccio* je preto performatívny projekt, ktorý spomaľovaním naratívu zavádza ekologickú konverziu. Spomalený naratív, ktorý skúma politické, krajinné a romantické hranice cezhraničnej oblasti ako je Trentino-Alto Adige / južné Tirolsko. Pomalosť podobná topeniu ľadovca Gräfferner, ktorá dostáva do krízy samotnú myšlienku hranice, rovnako ako láska dostala do krízy izoláciu fašistickej väznice.

Text: Filippo Andreatta

Projekt, čiastočne inšpirovaný autormi ako Annie Ernaux, sa zaoberá osobnou aj neosobnou biografiou ako formou sociálnej pamäte. Preto performance môže vzniknúť len v pamäti divákov, a nie prostredníctvom obrazov vytvorených predstavením. Tým je predstavenie vizuálne radikálne, úplne bez efektov. Nebudú tam žiadne svetlá, ani efekty, len jedna účinkujúca, ktorá stroho rozpráva o faktoch, listoch a mapách. Okolo nej sú vystavené predmety na dočasnej výstave, ktorú si môžete pozrieť po skončení performance. Znaky času sa tak postupne spoja navzájom a so všetkými divákmi, pretože história sa neprenáša len prostredníctvom príbehov a obrazov, ale aj prostredníctvom gest, spôsobov rozprávania, predmetov, pohybov a tiel. Je to neviditeľné dedičstvo presahujúce individuálne rozdiely.

Neosobný životopis ukotvuje text v tom, že prehodnocuje reprezentačný aspekt písania v porovnaní s kartografiou. V rámci predstavenia sa veta nelíši od kúska mapy. Preto text prechádza od osobného rozprávania k mapovaniu územia. Text však prekračuje ľudské presvedčenie o reprezentačných nástrojoch, ako je hraničná čiara, tým, že berie do úvahy jednu z najstarších máp na svete, tú hviezdnu. Astrologické poznatky vedú text k širšej kartografickej úvahe, ktorá redukuje ľudské činy a presvedčenia tým, že ich v tichosti porovnáva s pohybom hviezd. Nakoniec sa všetky prvky prelínajú do textu, z ktorého vzniká zapletený vrkoč.

Rompere il Ghiaccio je dočasnou výstavou. Skladá sa z predstavenia, a tak predmety získavajú dominantnú úlohu pri objektivizácii reality a pravdy. Umocnia rozostrenie toho, čo je skutočné a čo je fikcia. Vystavené sú listy starého otca Enrica a starej mamy Elsy, *The Bolted Book* od Fortunata Depera a tá od starého otca Enrica. Filippo Andreatta zrealizuje aj tretiu *The Bolted Book*, s horami vyrytými na stránkach, ktorá bude nabudúce súčasťou výstavy. Vystavená bude séria máp od miestneho ľadovca až po hviezdy, od mesta väznenia na juhu Talianska až po rodné mesto Rovereto v Alpách. Po skončení predstavenia si budú návštevníci môcť pozrieť ďalšie archívne materiály, ako sú fotografie, dokumenty a niekoľko ďalších materiálov.

Stará mama Elsa Zenorini a starý otec Enrico Andreatta, 1936.

Stará mama Elsa Zenorini a starý otec Enrico Andreatta, fotograf neznámy, 1977.

OHT [Kancelária pre ľudské divadlo] je výskumné štúdio divadelného tvorcu a kurátora Filippa Andreatta, ktorý sa vo svojej práci zaoberá krajinou a osobnou politikou jemne riešenou vo verejnom a súkromnom priestore.

OHT spolupracovalo národne aj medzinárodne napríklad s Haydn Foundation (IT), NYC Artists' Salon (USA), Romaeuropa festival (IT), Triennale Teatro Milano (IT), Josef and Anni Albers Foundation (USA), Whitechapel Gallery London (UK), Teatro della Tosse Genova (IT), Istituto Italiano di Cultura di Vienna (AT) a MAXXI museo delle arti del XXI secolo Roma (IT). Okrem toho bola spoločnosť Centrale Fies často partnerom v rôznych projektoch, a to tak pri produkciách, ako aj pri debutoch.

OHT získalo ocenenia za umeleckú výnimočnosť, napríklad Nuove Sensibilità pre mladých divadelníkov (2008), Movin'Up pre mladých umelcov (2016 a 2017), OPER.A 20.21 Fringe (2017) a nomináciu za najlepšiu scénografický dizajn na UBU Awards (2018).

ROMPERE IL GHIACCIO
performance uvádza OHT |
Office for a Human Theatre
Kancelária pre ľudské divadlo

Kurátorka:
Giulia Ferracci

Réžia a scéna:
Filippo Andreatta
a Magdalena Mitterhofer

Zvuk a hudba:
Davide Tomat

Asistent réžie:
Veronica Franchi

Technik:
Orlando Cainelli

Stavba scény:
Alberto Favretto

Video:
Armin Ferrari

Astrologické poradenstvo:
Mona Riegger a Astro*Intelligence

Správa a produkcia:
Lýdia Pribišová, Lucrezia Stenico

Produkcia:
OHT & Kunsthalle Bratislava

Výkonný grafický dizajnér:
Lukáš Kollár

KUNSTHALLE BRATISLAVA TÍM:

Riaditeľ:
Jen Kratochvíl

Program pre verejnosť a PR:
Jelisaveta Rapaic

Kurátorka:
Lýdia Pribišová

Kurátorka edičného programu :
Denisa Tomková, PhD

Vzdelávacie programy:
Lucia Kotvanová

Manažérka produkcie a prevádzky:
Martina Kotláriková

Manažér produkcie výstav:
Filip Krutek

Hlavná ekonómka:
Denisa Zlatá

Asistentka:
Janette Flašayková

Personalista a mzdár:
Anton Švanda

Zriaďovateľ
/ Founder

Partneri projektu /
Partners of the project

Mediálni partneri
/ Media partners

